

[Morten Lange.]

jeg er det, som hedder en farisæer — det betyder i kortsproget en konge, som sidder alene — skal jeg tilslutte mig de talrige, næsten umådelig mange, af ministeren stillede ændringsforslag og anbefale dem til vedtagelse her, og i øvrigt skal jeg anbefale denne udmærkede og omfattende reform til fortsat positiv behandling her i tinget.

Kjær Rasmussen: Det er så første gang, vi her i salen kan tage et samlet overblik over tjenestemandnsreformen. Nu er vores noget kølige holdning til selve tjenestemandsbegrebet kendt, så lad mig derfor ile med at sige, at denne reform har bragt visse forbedringer til tjenestemændene. Jeg skal her indskrænke mig til at komme med et enkelt eksempel, som vist ikke har været nævnt før, nemlig dette, at en tjenestemand nu kan pensioneres efter det fyldte 60. år. Denne bestemmelse burde regeringen hurtigst muligt indføre for andre lønmodtagergrupper også.

Under første behandling rejste jeg nogle spørgsmål, bl. a. om åremålsansættelse og om den kongelige udnævnelse. Ganske vist har udvalget ikke taget mod til sig og indført videregående bestemmelser herom i selve tjenestemandnslovsforslaget, men det har da glædet os, at udvalget har taget problemerne op og endog har omtalt dem i betænkningen. Jeg forstår nu, at der i næste folketingsssamling vil fremkomme et forslag fra ministeren vedrørende åremålsansættelse, samt at man vil begrænse antallet af de kongeligt udnævnte tjenestemænd.

Dette var alt sammen positive træk. Imidlertid kan vi ikke overse de negative sider, som desværre også findes og findes på afgørende områder. Tager man f. eks. hele lønningsafsnittet, er dette tydeligvis en efterligning af den lønpyramide, som findes på det private arbejdsmarked. Man er nødt til at lave det på denne måde, siger man, ellers kan det offentlige ikke klare sine rekrutteringsproblemer. Under de givne forudsætninger — eller sagt på en anden måde: under dette samfundssystem — er der naturligvis en god portion sandhed i førnævnte betragtning. Vil det offentlige have gode folk, så må det også betale. Men denne tingenes tilstand gør det ikke mere rigtigt at opretholde de store lønforskelle. VS er modstan-

der af disse lønforskelle på det private arbejdsmarked, og vi er naturligvis også modstandere af, at de findes i den offentlige sektor. Dette var nu de mere principielle betragtninger.

Ganske kontant bliver skævheden for tjenestemændenes vedkommende, når det offentlige samtidig vil frātage dem enhver form for aktionsmulighed i lønspørgsmål. Også efter denne reform vil det jo være sådan, at ministeren kan stille med et diktat, hvis det ikke har været muligt at nå frem til nogen enighed. Dette synes vi absolut ikke er rimeligt, især ikke i betragtning af, at man ellers har bestræbt sig på at efterligne den private sektor. De lavtlønnede landpostbude skal stadig væk lønmæssigt sammenlignes med LO-arbejderne, men postbudene har vel at mærke ikke LO-arbejdernes mulighed for arbejdskamp. Man har forsøgt at forklare sig på denne måde: hvad ville der dog ikke ske, hvis pludselig politiets eller fængselsvæsenets, for slet ikke at tale om militærets folk begyndte at strejke? Enhver fornemmer naturligvis katastrofen, hvis sådan noget skulle ske, det er klart; men man kunne uden skade lade disse grupper ansættelsesformer indgå i de særlige love, som vedrører disse specielle områder. Det er urimeligt, at samtlige tjenestemandnsgrupper skal fratages aktionsret, fordi den ikke kan tillægges et lille mindretal. Vi må altså dels af principielle, dels af ganske kontante grunde undlade at stemme, når nærværende lovkompleks kommer til tredje behandling.

Så skulle jeg endelig give tilslutning til det af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag, hvorefter refusionen for præstelønninger nedsættes til 10 pct. Også vi synes, at det må være ganske rimeligt.

Johan Nielsen: Jeg vil formode, at mit parti nærer større tillid til mig end til hr. Ivar Nørgaard, når det drejer sig om kirkelige anliggender, og at man derfor har sat mig som ordfører for forslaget til lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m. Jeg kan kun give tilslutning til det, hr. Ivar Nørgaard sagde. Jeg beklager, at man ikke har tilgode-set de lavestlønnede præster, og jeg beklager, at kirketjenere, kordegne og organister ikke er blevet bedre indplaceret.

Her bliver jeg så nødt til at komme med et svar til det, kirkeministeren sagde for-